

Jeg forstår på fru Dorte Bennedsen, at hun synes, at hr. Ole Espersen er fuldstændig ude i hampen.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til fru Margrete Auken vil jeg sige, at jeg har hørt fru Margrete Aukens tale, og jeg forstod det sådan, at det, fru Margrete Auken vil, er at dele Justitsministeriets opgaver ud på alle mulige andre ministerier, men det mener jeg ikke har noget at gøre med magtens fordeling. Magten bliver jo ikke mindre fordelt eller tredelingen mere rigtig af den grund.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Margrete Auken var inde på, at anklagemyndigheden burde blive liggende i Justitsministeriet, men politiet flyttes ud. Nu er der jo den kendsgerning at tage stilling til, at politiet, politimesteren er en del af anklagemyndigheden. Det drøftede man også her i salen i 1992, tror jeg det var, hvor man ændrede de daværende forhold og lavede nogle ændringer, der betød, at politimesteren blev det sidste led af anklagemyndigheden specielt i første instans. Og det blev faktisk enstemmigt vedtaget her i Folketinget, og igen sagde SF's ordfører, at den foreslåede forenkling syntes at være logisk og acceptabel. Så i hvert fald har man på det tidspunkt for nogle få år siden lavet en struktur, der gik den modsatte vej, med SF's stemmer. Det synes jeg også er værd at notere sig.

Og så skal jeg blot sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg ikke ved, hvor han får den holdning fra. Jeg gav udtryk for, at jeg var mere enig med fru Ebba Strange, end jeg var med fru Margrete Auken. Det synes jeg jeg har lov til at sige højt fra denne talerstol.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vi kan godt lave kamp om heltene, Ole Espersen, Ebba Strange osv. Jeg har ingen problemer med det. Da jeg i øjeblikket har dem begge to på min side, er det jo ikke noget problem.

Og jeg vil godt sige til fru Dorte Bennedsen, at det er helt korrekt refereret, hvordan situationen var dengang, men der er jo sket meget siden, og bl.a. har vi fået mange andre ud i denne her debat. Der har faktisk været en folkelig – det synes jeg vi skal have lov at kalde det, selv om det er topjurister, der fører den – debat om de

her sager. Og sådan noget må jo godt gøre indtryk også på folketingsmedlemmer. Det har det gjort på mig. Det har det gjort på Ebba Strange. Jeg ved ikke, om Ole Espersen har ment det, han siger, hele tiden – det har han jo ifølge hr. Søren Søndergaard – men i hvert fald er det vigtigt lige at have det her med også.

Så jeg vil bare sige, at jeg ikke synes, vi har meget glæde af museumsgraveri i forhold til, hvad der blev sagt dengang, for grundholdningerne er de samme, løsningsmodellerne lidt forskellige.

Og så vil jeg lige sige omkring det dér med politi og anklagemyndighed, at dér sagde jeg udtrykkelig, at det er et bøvlet arbejde. Jeg sagde, at man ville få meget pillearbejde med at skille de to instanser ad, og det ville være utrolig letsindigt af mig at sige, hvordan det kunne gøres. Men der er også problemer i, at de hænger sammen, de to funktioner, så tæt og identisk, som de gør nu, og jeg tror, at det ville klæde anklagemyndigheden at få den glans af et retsbeskyttelsesorgan, som den har og bør have. Det har der også været tradition for i Danmark. Det er jo noget af det, der hænger sammen med, at vi har haft gode traditioner også. Jeg mener, at Lindegaard står for en strålende stribe af gode initiativer, som kom. Han var smaddergod til at holde skotterne tætte til ministeren på det tidspunkt.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi tænker lidt videre i de her baner. De fleste af de jurister, der har været ude, har sagt, at også anklagemyndigheden skulle væk fra Justitsministeriet. Men hvis man tænker Justitsministeriet ind i den model – som fru Gitte Seeberg åbenbart ikke kan høre at jeg bliver ved med at tale om – og vi laver et superministerium, altså ikke bare et supergodt, men også et overministerium, så er det et spørgsmål, om ikke en så vigtig instans som anklagemyndigheden bør blive der inden for den dér tradition af god retsbeskyttelse.

Dorte Bennedsen (S):

Som indgang til denne forespørgsel vil jeg godt give udtryk for, at det kan være fornuftigt fra tid til anden at overveje, om de strukturer, man har valgt til at behandle forskellige opgaver i det politiske og administrative system, og som jo i øvrigt har været anvendt i mange år, fortsat er relevante, eller om det kan være hensigtsmæssigt at ændre på dem. Men i den proces er det vigtigt at holde hovedet koldt og ikke falde i den grøft, at strukturændringer altid er identiske med problemløsninger.